

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
RT I 1998, 30, 410

Konkurentsiseadus

Vastu võetud 11.03.1998

1. peatükk

ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse otstarve

(1) Käesoleva seaduse otstarve on vaba ettevõtluse huvidest lähtuv konkurentsivabaduse kaitsmineloodusvarade ammutamisel, toodete valmistamisel ja teenuste osutamisel ning toodete ja teenuste (edaspidi kaubad) ostmisel ja müümisel ning muus majandustegevuses konkurentsivabaduse kahjustamise ärahoidmine ja kõrvaldamine.

(2) Käesolevat seadust kohaldatakse ka juhul, kui konkurentsivabaduse kahjustamisele suunatud tegu võitegevusetus toimub väljaspool Eesti territooriumi, kuid kahjustab konkurentsivabadust Eesti territooriumil.

§ 2. Seaduse subjektid

(1) Käesoleva seaduse subjektiks on ettevõtja. Käesolevaseadusega ettevõtjale rakendatavad sätted laienevad ka kaubaturul osalevale või ettevõtjate huvides tegutsevale mittetulundusühingule, sihtasutusele või teisele isikule.

(2) Käesoleva seaduse sätted laienevad riigiasutustele ja kohaliku omavalitsuse asutustele, kui nimetatud asutuste otsuse või tegevuse kaudu kahjustatakse konkurentsivabadust.

(3) Käesoleva seaduse tähenduses loetakse üheksettevõtjaks ühte kontserni kuuluvaid ettevõtjaid või teisisvalitseva mõju kaudu üksteisega seotud ettevõtjaid.

(4) Käesoleva seaduse tähenduses loetakse valitsevaks mõjuksteise ettevõtja üle:

1) emaettevõtja kontrolli tütar ettevõtja üle;

2) olukorda, kus ettevõtja omab õigust nimetada võitagasi kutsuda enamust teise ettevõtja juhtorganite liikmetest või

3) olukorda, kus ettevõtja omab häälteenamust teise ettevõtja juures kokkuleppe alusel koos mõne omaaktsionäri või osanikuga.

§ 3. Seaduse rakendamisala

(1) Käesolevat seadust rakendatakse kaubaturul osalevate või osaledasoovivate isikute vahelise konkurentsivabaduse kaitseks. Kaubaturg on hinna, kvaliteedi, tehniliste omaduste, realiseerimis- ning kasutustingimuste, tarbimis- ja muude omaduste poolest ostja seisukohalt omavahel asendatavate kaupade käibimise ala kogu Eesti territooriumil või selle osal.

(2) Konkurentsiametil on õigus piiritleda kaubaturg iga konkreetse kauba osas.

2. peatükk

KOKKULEPPE JA KOOSKÕLASTATUD TEGEVUSE KEELD

§ 4. Konkurentsivabadust kahjustava kokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse keeld

(1) Leping, muu tehing ja kokkulepe (edaspidi kokkulepe) või kooskõlastatud tegevus, mis on vaba ettevõtlust kahjustava ja konkurentsivabadust piirava, takistava, kitsendava või moonutava eesmärgi võitagajärjega, on keelatud. Nimetatud kokkulepet või tegevust loetakse konkurentsivabadust kahjustavaks, kuisellega otseselt või kaudselt:

- 1) määratakse kindlaks hinnakujundamise tingimust, sealhulgas kolmanda isiku suhtes kohaldatavat kaubaostu- või müügihinda, tariifi, juurde- või mahahindlust, intressimäära, renti või üüri;
- 2) piiratakse tootmist, kaubaturgu, tehnilist arengut või investeringut;
- 3) jagatakse kaubaturgu, sealhulgas varustusallikat;
- 4) piiratakse kolmanda isiku kaubaturule pääsu või püütakse teda kaubaturult välja tõrjuda;
- 5) vahetatakse konkurentsivabadust kahjustavat teavet;
- 6) rakendatakse erinevat tingimust võrdväärtet kokkulepete puhul kolmanda ettevõtjaga, pannes ta sellegas soodsamasse või ebasoodsamasse konkurentsiolukorda;
- 7) seatakse kokkuleppe sõlmimise eelduseks teise poolenõusolek võtta endale täiendav kohustus, mis omaisloomult või äritava kohaselt ei ole seotud sellise kokkuleppega või
- 8) kahjustatakse konkurentsivabadust käesoleva lõikepunktides 1--7 nimetatata viisil.

§ 5. Kokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuselubatus

(1) Kokkulepet või kooskõlastatud tegevust ei loeta vabaettevõtlust kahjustada võivaks konkurentsivabadustpiiravaks, takistavaks, kitsendavaks või moonutavaks, kui:

- 1) kokkulepet sõlmivate või kooskõlastatud tegevustarendavate poolte käivete summaarne osatähtsus eiole kokkuleppest või kooskõlastatud tegevusest mõjutatud kaubaturul suurem kui viis protsenti ja
- 2) ettevõtja poolt mitme teise ettevõtjaga sõlmitud sarnaste kokkulepete, kooskõlastatud tegevustarendavate poolte käivete summaarne osatähtsus ei ole kokkuleppest või kooskõlastatud tegevusest mõjutatud kaubaturul suurem kui viis protsenti.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 tingimused peavad olematäidetud kogu kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse kestuse jooksul.

§ 6. Erandid

Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja võib oma otsusega ettevõtja taotlusel anda erandi käesolevaseaduse §-s 4 nimetatud kokkuleppe sõlmimiseks, kui see:

- 1) aitab kaasa teenindamise või kaupade tootmise või levitamise parandamisele, keskkonna kaitsmisele või tehnilise või majandusliku progressi edendamisele;
- 2) võimaldab tarbijatel saada sellest tulenevast kasust õiglastosa;
- 3) ei too kolmandatele isikutele kaasa kitsendusi, mis ei ole hädavajalikud käesoleva paragrahvi punktis 1 nimetatud eesmärkide saavutamisel, ja
- 4) ei too kaasa olulist konkurentsivabaduse kahjustamist kaubaturul.

§ 7. Grupierandid

(1) Grupierandiks on rahandusministri ettepanekul Vabariigi Valitsuse antud lubasõlmida käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud tingimustele vastavaid teatud ühte liikik konkurentsivabadust kahjustavaid või kahjustada võivaid kokkuleppeid.

(2) Grupierand kehtestatakse tähtajalisena ja see määrab:

- 1) kokkuleppe liigi nimetuse, mille suhtes grupierand kohaldub;
- 2) piirangud või tingimused, mis sellistes kokkulepetes ei tohisisalduda;
- 3) tingimused, mis peavad sellistes kokkulepetes sisalduma, ning piirangud ja tingimused, mis võivad sellistes kokkulepetes sisalduda;
- 4) muud tingimused, millele sellised kokkulepped peavad vastama.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel antud grupierand eikohaldu kokkulepete suhtes järgmistel juhtudel:

- 1) kui kokkulepe või selle tingimus on käsitletav käesoleva seaduse §-s 14 sätestatud kaubaturgu valitseva ettevõtja seisundi kuritarvitamisena;

2) kui kaubaturul, mida antud kokkulepe mõjutab, praktiliselt puudub konkurents kokkuleppepoole või-poolte jaoks ühiselt.

§ 8. Konkurentsivabadust kahjustavate kokkulepete kehtetus

Kokkulepped või nende tingimused, millel on käesoleva seaduse §-s 4 märgitud eesmärgid või tagajärjed ning millele pole käesoleva seaduse §-de 6 või 7 alusel antud erandit, on tühised, välja arvatud käesoleva seaduse §-le 5 vastavad kokkulepped või nende tingimused.

3. peatükk

ERANDITAOTLUS

§ 9. Eranditaotluse esitamine

(1) Käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud erandi saamiseks tuleb Konkurentsiametile esitada taotlus enne kokkuleppe sõlmimist või kuue kuu jooksul erandit vajava kokkuleppe sõlmimisest arvates. Vastav kokkulepe või selle konkurentsivabadust kahjustav tingimus on kuni erandi andmiseni kehtetu.

(2) Eranditaotlus kokkuleppe kohta, mis ei olnud selle sõlmimisel käesoleva seadusega vastuolus, tuleb esitada kolme kuu jooksul, alates nende asjaolude ilmnemisest, mille tõttu kokkulepe või selle tingimus osutub seadusega vastuolus olevaks. Vastav kokkulepe või selle tingimus on vastavate asjaolude ilmnemisest kuni erandi andmiseni kehtetu.

(3) Eranditaotluse esitab kokkuleppe üks pool või pooled ühiselt.

(4) Eranditaotluse esitaja või esitatud eranditaotluse aluseks olev kokkuleppe teine pool võib eranditaotluse ajal kuni erandi andmiseni tagasi võtta, esitades sellekohase kirjaliku avalduse.

§ 10. Eranditaotlusele esitatavad nõuded

(1) Konkurentsiametile esitatakse eranditaotlus koos kogu vajalikute abega vastavalt rahandusministri poolt kehtestatavale juhendile, kusjuures Konkurentsiameti nõudmisel peab andma selgitusi ning esitama tutvumiseks dokumentide originaalid või nende koopiad või ära kirjad, mille originaalile vastavust kinnitab nende esitaja oma allkirjaga.

(2) Kui eranditaotluses sisalduv või sellega seoses esitatud teave on mittetäielik, ebaõige või eksitav, teatab Konkurentsiamet sellest taotlejale kirjalikult, nõudes kogu teabe esitamist jamaäärates selle esitamiseks tähtaja. Nimetatud juhul algavad käesoleva seaduse §-s 11 sätestatud tähtjad kogu teabe laekumise kohta Konkurentsiameti poolt taotluse esitajale sellekohase kirjaliku teate saatmise päevast.

(3) Isik, kelle kasuks on erand antud, ja isik, kes erandi andmise otsust taotleb, peab eranditaotluses esitatud andmete olulistest muudatustest teatama Konkurentsiametile vähemalt seitsmekalendripäeva jooksul vastava teabe saamisest.

(4) Teabe juurde, mida eranditaotluse esitaja peab ärisaladuseks, teeb tavastava märke või annab selle teabeeraldil lisana. Ärisaladuseks ei saa olla üldsusele avaldamisele kuuluv teave.

§ 11. Eranditaotluse lahendamine

(1) Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja teeb eranditaotluse kohta ühe järgnevatest otsustest:

1) annab erandi, kui ta leiab, et taotluse aluseks olev kokkulepe on vastavuses käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud tingimustega;

2) keeldub erandi andmisest, kui ta leiab, et taotluse aluseks olev kokkulepe ei vasta käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud tingimustele;

3) algatab eranditaotluse kohta täiendava menetluse, kui ta leiab, et taotluse aluseks olev kokkuleppe sobivus erandi saamiseks käesoleva seaduse § 6 alusel on kaheldav ning otsuse langetamiseks erandi andmise või sellest keeldumise kohta on vajalik saada täiendavat teavet või teostada täiendavat kontrolli;

4) tunnistab kokkuleppe erandit mitte vajavaks, kui ta leiab, et tegemist ei ole käesoleva seaduse §-s 4 sätestatud kokkuleppega;

5) lõpetab menetluse erandit andmata, kui kokkulepe ei vaja erandit käesoleva seaduse §-s 5 toodud alustel või kui seda liiki kokkulepetele on antud grupierand või kui eranditaotlus on tagasivõetud või kui eranditaotluse

esitaja või kokkuleppe teine pool ei ole esitanud kogu vajalikkuteavet Konkurentsiametipoolt selleks teistkordselt määratud tähtjaks.

(2) Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja teeb ühekäesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud otsustest kahe kuu jooksul pärast kogu teabe esitamist.

(3) Kui Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja otsustabalgatada täiendava menetluse käesolevaparagrahvi lõike 1 punkti 3 alusel, teatab ta sellest kirjalikult eranditaotlejatele ning teeb lõpliku otsuse erandiandmise, sellest keeldumise või erandi mittevajalikkuse kohta kuue kuu jooksul pärast täieliku teabe esitamist.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 sätestatud tähtaegu võib Konkurentsiamet pikendada üksnes eranditaotleja kirjalikul nõusolekul.

§ 12. Erandi andmise otsused

(1) Käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 nimetatudotsus on kirjalik ja sisaldab otsuse põhjendust.

(2) Erandi andmise otsus võib sisaldada kokkuleppepooltele tingimusivõi kohustusi, mille täitmine on erandikehtimiseks kohustuslik.

(3) Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja võib andaerandi kuni viieks aastaks, kusjuures määratudtähtaja lõppemisel võib erandi kehtivuse tähtaega pikendadaerandi andmise otsusega.

(4) Taotluse erandi kehtivuse tähtaja pikendamiseks esitab erandi saanudkokkuleppepool või -pooledkirjalikult vähemalt kuus kuud enne otsuses toodud erandi kehtivuse tähtajalõppemist.

(5) Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja võiberandi andmise otsuse tühistada või seda muuta,kui:

1) on toimunud olulisi muudatusi nimetatud otsuse aluseks olnud andmetesvõi tingimustes;

2) kokkuleppepool või -pooled rikuvad nimetatud otsusega neilepandud kohustusi või tingimusi või

3) otsus põhines mittetäielikul, ebaõigel või eksitaval teabel.

(6) Kõik käesoleva seaduse § 11 lõike 1 punkti 1 ja käesoleva paragrahvi lõike 5 alusel tehtud otsusedavaldatakse Riigi Teatajas.

4. peatükk

KAUBATURGU VALITSEV ETTEVÕTJA

§ 13. Kaubaturgu valitseva ettevõtjamõiste

(1) Kaubaturgu valitsev ettevõtja käesoleva seadusetähenduses on ettevõtja, kellele kuulub kaubaturulvähemalt 40 protsenti käibest või kelle majanduslik positsioonvõimaldab tal antud kaubaturul tegutsedaarvestataval määral sõltumatult konkurentidest, varustajatest ja ostjatest.

(2) Kaks või enam üksteisega majanduslikult seotud ettevõtjaton käesoleva seaduse tähenduses kaubaturguühiselt valitsevad ettevõtjad, kui nendele koos kuulub kaubaturul vähemalt40 protsenti käibest või kellemajanduslik positsioon võimaldab neil antud kaubaturul tegutseda arvestatavalmääral sõltumatult konkurentidest, varustajatest ja ostjatest. Majanduslik side käesoleva sätte mõistes onnäiteks:

1) ettevõtjatevaheline kokkulepe, mis annab selle osaliste arvestatava tehnoloogilise või kaubanduslikueelise teiste ettevõtjate ees vastaval kaubaturul;

2) ettevõtja omab küllaldast osa teise ettevõtjaaktsiatest, osadest, hääleõigustest või kontrolli juhatuse üle(või nende asjaolude kombinatsioon), mis annab talle võimaluse oluliselt mõjutada teise ettevõtja otsuseidvõi majandustegevust.

(3) Kaubaturgu valitsevaks ettevõtjaks on ka käesoleva seaduse§-des 15 ja 16 nimetatud eri- või ainuõigustvõi loomulikku monopoli omavad ettevõtjad.

§ 14. Kaubaturgu valitseva ettevõtja seisundikuritarvitamine

Keelatud on kaubaturgu valitseva ettevõtja seisundi otsene või kaudnekuritarvitamine kaubaturul, s.o. ühevõi mitme ühiselt kaubaturul valitsevat seisundit omava ettevõtja poolt oma positsiooni ärakasutamise konkurentsivabaduse kahjustamiseks, mis seisneb otseselt või kaudselt:

1) ebaõiglaste hinnakujundamise tingimuste või muude ebaõiglaste äritingimuste rakendamises, sealhulgas kaupade põhjendamatu müümine alla omahinna, mis kahjustab teise ettevõtja tegevust kaubaturul või tõrjubteda kaubaturult välja;

- 2) tootmise, teenindamise, kaubaturu, tehnilise arengu või investeringute piiramises ostjate kahjuks;
- 3) võrdväärsete kokkulepete sõlmimisel erinevate tingimuste rakendamises erinevatele ettevõtjatele, pannes mõne neist sellega kas soodsamasse või ebasoodsamasse konkurentsiolekorda;
- 4) kokkuleppe sõlmimisel selliste tingimuste seadmises, millekohaselt ühe kokkuleppe eelduseks on teine, esimesega mitteseotud kokkulepe, mida teine pool vaba valiku korral ei sõlmiks;
- 5) ettevõtja sundimises endaga või teise ettevõtjaga ühinemiseks või kokkuleppe sõlmimiseks või kooskõlastatud tegevuseks;
- 6) põhjendamatus keeldumises kauba müümisest teisele ettevõtjale;
- 7) müügi- või ostupakkumistel osalenud ettevõtjate ebavõrdses kohtlemises või
- 8) konkurentsivabaduse kahjustamises käesoleva paragrahvipunktides 1--7 nimetatata viisil.

5. peatükk

ERI- VÕI AINUÕIGUSEGA ETTEVÕTJA NING LOOMULIK MONOPOL

§ 15. Eri- või ainuõigust omavettevõtja

- (1) Eri- või ainuõigusena käsitatakse käesolevas seaduses riigi või kohaliku omavalitsuse poolt ettevõtjale antud luba, mis võimaldab tal olla kaubaturul teiste ettevõtjatega võrreldes eeliseisundis või ainsaks ettevõtjaks antud kaubaturul.
- (2) Riigiasutusel või kohalikul omavalitsusel on õigus õigusaktide alusel anda ettevõtjale eri- või ainuõigus.
- (3) Kui eri- või ainuõiguse andmise aluseks olev õigusakt eesmärgiks on eri- või ainuõiguse andmise korda, tuleb vastava õiguse andmiseks korraldada avalik konkurss Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud korras.

§ 16. Loomuliku monopoli mõiste

Loomulik monopol on ettevõtjal, kelle omandis, valduses või opereerimisel on võrgustik või infrastruktuur, mida teisel isikul ei ole võimalik või ei ole majanduslikult otstarbekas dubleerida, ja mis annab talle kaubaturul valitseva seisundi.

§ 17. Eri- või ainuõigust või loomulikkumopoli omava ettevõtja tegevuse piirangud

- (1) Eri- või ainuõigust omavale ettevõtjale võib talle sellele õiguse andnud riigiasutus või kohalik omavalitsus kehtestada hindade reguleerimise korra või kasutatavad hinnad või esitada muid tingimusi või kohustusi, et nende ettevõtjate kaupade ostjad või nende ettevõtjatele kaupade müüjad ei satuks oluliselt halvemasse olukorda, kuivad oleksid siis, kui antud valdkonnas toimiks vaba konkurents.
- (2) Loomulikkumopoli omavale ettevõtjale võib eriseadusega määratud riigiasutus või kohalik omavalitsus või eriseaduse puudumisel Vabariigi Valitsus või kohalik omavalitsus kehtestada hindade reguleerimise korra või kasutatavad hinnad või esitada muid tingimusi või kohustusi, et nende ettevõtjate kaupade ostjad või nende ettevõtjatele kaupade müüjad ei satuks oluliselt halvemasse olukorda, kui nad oleksid siis, kui antud valdkonnas toimiks vaba konkurents.

§ 18. Eri- või ainuõigust või loomulikkumopoli omava ettevõtja kohustused

- (1) Eri- või ainuõigust või loomulikkumopoli omavettevõtja peab:
 - 1) lubama teisele ettevõtjale mõistlikel ja mittediskrimineerivatel tingimustel juurdepääsu võrgustikule või infrastruktuurile teenustega varustamise või nende müügi eesmärgil;
 - 2) hoidma raamatupidamises selget vahet erinevate põhi- ja aliste tegevusalade vahel (näiteks tootmine, edastamine, turustamine ja ettevõtja muud tegevusalad), tagades sellega majandusarvestuste läbipaistvuse ning avalikustama kulutused tarbijatele ja nende esindajatele;
 - 3) eri- või ainuõiguse või loomuliku monopoli teostamiseks vajalikke asju ostma ja ehitustööd ning teenuseid tellima riigihangete seaduses (RT I 1995, 54, 883; 1997, 9, 79) sätestatud korras.
- (2) Eri- või ainuõigust või loomulikkumopoli omavettevõtja võib keelduda lubamast teistele ettevõtjatele juurdepääsu võrgustikule või infrastruktuurile, kui keeldumiseks on järgmised objektiivsed alused:

- 1) on ohustatud antud võrgustiku või infrastruktuurigaühendatud seadmete ohutus ja turvalisus ning võrgustiku või infrastruktuuri töö efektiivsus ja turvalisus;
- 2) on ohustatud võrgustiku või infrastruktuuri terviklikkusehoidmine või vastastikusel seoses toimimine;
- 3) seadmed, mida soovitakse ühendada võrgustikuvõi infrastruktuuri, ei vasta kehtivatele tehniliste standarditele või reeglitele;
- 4) juurdepääsu taotleval ettevõtjal puuduvad tehnilised ja finantsilised võimalused ning vahendid, et vajalikul määral efektiivselt ja turvaliselt teenindada vastava võrgustikuvõi infrastruktuuri kaudu või abilvõi
- 5) juurdepääsu tagajärjel ei ole seadustestatud andmete kaitse tagatud.

6. peatükk

RIIGIABI

§ 19. Riigiabi mõiste

- (1) Riigiabi käesoleva seaduse tähenduses on riigi, linna või valla poolt või nende vahenditest antav finantssoodustus, mis moonutab või võib moonutada konkurentsi, soodustades mõnda ettevõtjat või mingite kaupade tootmist või müüki, sealhulgas rahaline abi, maksuvõlgadetasumise ajatamine, võlgade kustutamine või laenu andmine oluliselt soodsamatel tingimustel kui tavaliselt teistele ettevõtjatele.
- (2) Riigiabi, välja arvatud ekspordibi, on käesoleva seaduse mõistes vähese tähtsusega, kui see ei ületa ettevõtja kohta 1,5 miljonit krooni kolme järjestikuse aasta jooksul.

§ 20. Riigiabi andmise tingimused

- (1) Peale vähese tähtsusega riigiabi võib anda ainult järgmist tüüpi riigiabi:
 - 1) sotsiaalse iseloomuga riigiabi tingimusel, et sellise riigiabi andmisega eikaasne asjassepuutuvat toodete päritoluga seotud diskrimineerimist;
 - 2) riigiabi loodusõnnetuste ja muude erakorraliste sündmustetõttu tekkinud kahjude heastamiseks;
 - 3) riigiabi majandusliku arengu edendamiseks piirkondades, kus elatustase on ebanormaalselt madal või kus tööpuudus on väga suur;
 - 4) riigiabi teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kuiselline abi ei mõjumaajandustingimustele negatiivselt ulatuses, mis on vastuolus üldiste huvidega;
 - 5) majanduses olevate tõsiste häirete kõrvaldamiseks või
 - 6) kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks.
- (2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud riigiabi:
 - 1) antakse kindlaksmääratud perioodiks ja riigiabi andminelõpetatakse, kui see ei täida enam käesoleva paragrahvi lõikes 1 toodud vastavat kriteeriumi;
 - 2) antakse ulatuses, mida on vaja käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud eesmärgi saavutamiseks.
- (3) Vabariigi Valitsus kehtestab riigiabi andmise, sellest teatamise ja selletagasi maksimise korra.

§ 21. Riigiabi andmine

- (1) Riigiabi, välja arvatud riigi-, linna- või valla elarves sisalduvat riigiabi, ka muudes seadustes sätestatud ning vähese tähtsusega riigiabi, võib anda ainult rahandusministri eelneval kirjalikul loal, mis on avaldatud Riigi Teatajas.
- (2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud riigiabi andmiseloa taotlus esitatakse rahandusministrile kooskõgu vajaliku teabega vastavalt rahandusministri poolt kehtestatavale juhendile.
- (3) Juhul kui taotluses esitatakse teave, mis on mittetäielik või sisalduvabeaõiget või eksitavat teavet, informeerib rahandusminister taotlejat sellest kirjalikult, nõudes kogu teabe esitamist jätkuvalt tähtsate selle esitamiseks. Sellisel juhul algavad käesoleva seaduse § 23 lõikes 2 ja 3 sätestatud tähtsate kuupäevast, mil rahandusministrile esitatakse kogu teave.
- (4) Valla- või linnavalitsus teatab rahandusministrile valla- või linna elarve projektis sisalduvast riigiabist, välja arvatud vähese tähtsusega riigiabi, enne elarveprojekti ülevõtmist volikogule.

§ 22. Rahandusministri ning linna- ja vallavalitsustekohustused

(1) Rahandusminister käsitab oma kõikide riigiabi puudutavate otsuste puhul, ükskõik kas seda käesolevaseaduse §-de 20 ja 21 alusel lubatakse või mitte, vastaval tegevusalaltegutsevaid kõiki ettevõtjaid ning nende kaupu ühetaoliselt ja erapooletult, võttes arvesse kõiki asjaolusid.

(2) Rahandusminister rakendab käesoleva seaduse §-s 20 toodud kriteeriume kõigis oma otsustes, mispuudutavad riigiabi andmise lubamist.

(3) Valla- ja linnavalitsustel on keelatud eelarveprojekti ette nähariigiabi, mis ei vasta käesoleva seaduse §-le 20.

(4) Rahandusminister jälgib linna- või vallaelarvetes sisalduv riigiabi andmist ja kasutamist, välja arvatud vähesel määral riigiabi, ning teeb vajadusel ettepaneku võtta tarvituseleabinõud, mis kindlustaksid riigiabivastavuse käesoleva seaduse §-le 20.

§ 23. Riigiabi andmise luba

(1) Rahandusminister teeb loataotluse kohta ühe järgnevatest otsustest:

1) annab loa, kui ta leiab, et taotlus vastab käesoleva seaduse § 20 sätetele;

2) keeldub loa andmisest, kui ta leiab, et taotlus ei vasta käesolevaseaduse § 20 sätetele;

3) alustab loataotluse suhtes täiendava menetluse, kui ta leiab, et taotluse aluseks oleva kokkuleppesobivus loa saamiseks käesoleva seaduse § 20 kriteeriumide alusel on kaheldav ning otsuse langetamiseks loa andmise või sellest keeldumise kohta on vaja saada täiendavat teavet.

(2) Rahandusminister teeb otsuse riigiabi andmise loataotluse kohta kahe kuu jooksul pärast kõigi vajalike andmete esitamist.

(3) Kui rahandusminister otsustab algsel täiendava menetluse riigiabi andmise loataotluse kohta, teatab sellest kirjalikult taotlejale ning teeb lõpliku otsuse riigiabi andmise kohta kuuekuu jooksul pärast kogu teabesaamist.

(4) Täiendava menetluse teostamisel käesoleva paragrahvilõike 3 alusel võtab rahandusminister arvesse planeeritud riigiabi saaja ja teiste poolte, kellel on põhjendatud huvi antud küsimuse suhtes, kõiki kirjalikke jasuulisi seletusi.

(5) Kui rahandusminister ei tee otsust käesolevas paragrahvissätestatud tähtaja jooksul, loetakse riigiabilubatuks.

(6) Riigiabi andmise luba võib sisaldada riigiabi saajale tingimusivõti kohustusi, mille täitmine on selle abikasutamise puhul kohustuslik.

(7) Rahandusminister võib enda tehtud riigiabi andmise loa tühistada või seda muuta, kui:

1) on toimunud olulisi muudatusi nimetatud loa aluseks olnud teabes;

2) ettevõtja rikub nimetatud loaga talle pandud tingimusi või kohustusi või

3) luba põhines mittetäielikul, ebaõigel või eksitaval teabel.

§ 24. Riigiabi tagasimaksmine

(1) Rahandusminister võib nõuda riigiabi tagasimaksmist või riigiabi andmise otsuse tühistamist või tehavastava ettepaneku, kui:

1) riigiabist ei ole rahandusministrile vastavalt käesoleva seaduse § 21 lõikele 4 teatatud;

2) riigiabi kasutatakse eesmärgil, mis on erinev kasutusest või eesmärgist, mis oli toodud riigiabi kohta esitatud teabes;

3) ei täideta käesoleva seaduse § 23 lõike 6 alusel kehtestatud tingimust või kohustust või

4) riigiabi andmise otsus põhines mittetäielikul, ebaõigel või eksitaval teabel.

(2) Rahandusministril on õigus nõuda põhjendatud määraga intressi iga riigiabi tagasimaksmise juhtumikorral käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel tagasimakstava riigiabi summalt.

§ 25. Riigiabi aruandlus

(1) Riigiabi andjad, s.o. edastajad, väljamaksjad, laenu tagajad, maksu ajatajad jne., esitavad kord aastasrahandusministri kehtestatud kuupäevaks ja vormis aruande riigiabi andmise ja kasutamise kohta, kaasa arvatud riigi-, linna- ja vallaelarves sisalduv riigiabi ning muu seaduse alusel antav javähese tähtsusega riigiabi.

(2) Rahandusminister koostab 12 kuu jooksul kalendriaasta lõppemisestaruande kogu sellel aastal antud riigiabi kohta, millest teda käesoleva peatüki sätete alusel on teavitatud.

7. peatükk

ÜHINEMISE KONTROLL

§ 26. Ühinemine

Ühinemisena käesoleva seaduse mõttes käsitatakse ettevõtjate ühinemist äriseadustiku (RT I 1995, 26--28, 355; 1996, 52--54, 993; 1997, 16, 258; 48, 774; 77, 1313; 1998, 2, 48; 23, 322) tähenduses, samuti muul viisil ühe ettevõtja poolt valitseva mõju saavutamist teise ettevõtja üle.

§ 27. Ühinemisest teatamine

(1) Ühinemisest tuleb eelnevalt Konkurentsiametile teatada, kui:

1) ühinevate poolte aastane käive kokku ületab 100 miljonit krooni või

2) ühinevad pooled eraldi või koos omavad kontrollivähemalt 40 protsendi üle kaubaturust.

(2) Konkurentsiametile esitatakse ühinemisteade koos ühinemislepingu, ühinemisaruande ja ühinemisotsusega nende olemasolu korral vastavalt kas äriseadustikule, mittetulundusühingute seadusele (RT I 1996, 42, 811) või sihtasutuste seadusele (RT I 1995, 92, 1604; 1996, 42, 811) ning muu vajaliku teabegavastavalt rahandusministri poolt kehtestatavale juhendile, kusjuures Konkurentsiametinõudmisel peab esitamatuks dokumentide originaalid või ettevõtja või tema esindajapoolt tõestatud ära kirjad.

(3) Kui ühinemisteates või selle lisades sisalduv teave on mittetäielik, ebaõige või eksitav, teatab Konkurentsiamet sellest teatajale kirjalikult, nõudes kogu teabe esitamist jamäärates selle esitamiseks tähtaja.

(4) Ühinemist ei või läbi viia enne ühe kuumöödumist pärast kogu teabe esitamist Konkurentsiametile, välja arvatud juhul, kui Konkurentsiametiga lepatakse kirjalikult kokku teisiti.

(5) Teabe juurde, mida ühinemisest teataja peab ärisaladuseks, teeb tavastava märke või annab selle teabe eraldi lisana.

8. peatükk

KÕLVATU KONKURENTS

§ 28. Kõlvatu konkurentsi keeld

(1) Kõlvatuks konkurentsi on vaba ettevõtlust kahjustavad headekommete ja tavadega vastuolus olevad teod, sealhulgas:

1) eksitava teabe avaldamine, avaldamiseks esitamine või tellimine;

2) konkurendi või tema kauba halvustamine;

3) konfidentsiaalse teabe kuritarvitamine;

4) teise ettevõtja töötaja või esindaja ärakasutamine;

5) kaupade müügi kõlvatu piiramine või soodustamine.

(2) Kõlvatu konkurents on keelatud.

(3) Reklaamina käsitletava eksitava, kõlvatu või halvustavate teabe puhul rakendatakse reklaamiseaduse (RT I 1997, 52, 835) sätteid.

§ 29. Eksitava teabe avaldamiseks esitamine või tellimine

(1) Eksitav teave on ebatõeste andmete avaldamine või avaldamiseks esitamine või tellimine kas enda võiteise samal kaubaturul osaleva ettevõtja või nende kauba kohta, mis võivad ostja tavalise tähelepanelikkuse juurest kitada pakkumisest eksliku mulje.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete allmõistetakse eelkõige teavet pakutavate kaupade päritolu, omaduste, valmistamisviisi, hankimisviisi või -allikate, hinna, tariifi, allahindluse, auhindamise, müügipõhjuste ja varude suuruse ning ettevõtja eesõiguste, finantsseisundiجاموode omaduste kohta.

(3) Kauba tootja, selle päritolu ja muude omaduste märkimine on eksitav ka juhul, kui kaubal endal, sellepakendil, saatedokumentides või mujal on kasutatud märki, teavet, tunnustvõi nimetust, mis tavalisetahelepanelikkuse juures võib viia eksitusele kauba valmistamise kohta, tootjavõi kauba omaduste suhtes.

§ 30. Konkurendi või tema kauba halvustamine

Konkurendi või tema kauba halvustamine on valeteadete levitamine samalkaubaturul tegutseva teise ettevõtjavõi tema poolt müüdava kauba kohta, millega kahjustatakse võivõidakse kahjustada teise ettevõtja mainet võitema majandustegevust.

§ 31. Konfidentsiaalse teabe kuritarvitamine

(1) Konfidentsiaalne teave on ettevõtja käsutuses olev tehniline, tehnoloogiline või muu ärialane teave, mille avaldamine ei ole kohustuslik, samuti andmed kaubanduslike läbirääkimiste, tehingute, turu-uuringute ja muude asjaolude kohta:

1) mida avaldatakse teistele isikutele ainult konfidentsiaalselt;

2) mille saladuses hoidmist peab see ettevõtja põhjendatult vajalikuks;

3) mis ei ole ostjatele või potentsiaalsetele ostjatele selle ettevõtja kohta üldiselt kättesaadav või

4) mis ei ole kättesaadav vastaval kaubaturul tegutseva ettevõtja poolt või tema nimel teostatavajärelepärimise abil.

(2) Konfidentsiaalse teabe kuritarvitamine on teise ettevõtjakonfidentsiaalse teabe kasutamine, kui vastavad andmed on saadud seadusevastaselt või nende kasutamine on vastuolus teise ettevõtjaga sõlmitud kokkuleppega.

§ 32. Teise ettevõtja töötaja võiesindaja ärakasutamine

Teise ettevõtja töötaja või esindaja ärakasutamine on tema mõjutamine tegutsema mõjutaja või kolmandaisiku huvides konkurentsieelise saamiseks.

§ 33. Kaupade müügi kõlvatu piiramine või soodustamine

(1) Kaupade müügi kõlvatu piiramine on:

1) ostjale müüdavate kaupade koguse või teenustehulga piiramine või müügi sidumine mingitetingimustega, välja arvatud juhul, kui see on kauba kasutamiseks tingimata vajalik või on seotud sooduspakkumisega või tuleneb õigusaktidest, või

2) üleskutse müügi- või ostukeelurakendamiseks teise ettevõtja suhtes, kes tegutseb samal kaubaturul.

(2) Kaupade müügi kõlvatu soodustamine on nendemüügi sidumine kohustusega osta teisi kaupu või leida uus ostja.

9. peatükk

RIIKLIK JÄRELEVALVE

§ 34. Konkurentsi riikliku järelevalveasutused

(1) Käesoleva seaduse täitmise üle, välja arvatud krediidasutuste, väärtpaberivahendajate ja kindlustusseltside osas, teostab järelevalvet Konkurentsiamet.

(2) Riiklikku järelevalvet krediidasutuste, väärtpaberivahendajate ja kindlustusseltside konkurentsi üle teostab vastava ala riikliku järelevalve asutus, kusjuures Konkurentsiametil on õigus avaldada soovituslikuiseloomuga seisukohti ja kontrollida kõiki ühinemisi.

(3) Käesoleva seadusega Konkurentsiametile konkurentsi riikliku järelevalve teostamiseks antud õigused jakohustused laienevad ka käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud riikliku järelevalve asutustele.

§ 35. Konkurentsiameti pädevus

(1) Konkurentsiamet on pädev teostama kõiki käesolevaseaduse alusel temale pandud toiminguid ja võtmatarvitusele meetmeid konkurentsivabaduse kaitsmiseks.

(2) Konkurentsiamet analüüsib konkurentsi olukorda, kavandab konkurentsivabadust soodustavaid meetmeid, annab soovitusi konkurentsi olukorra parandamiseks ja teeb ettepanekuid õigusaktide vastuvõtmiseks või muutmiseks ning arendab koostööd teisteriikide ja riikide ühenduste konkurentsialase järelevalve asutustega.

§ 36. Konkurentsiameti õigus nõuda teavet

(1) Konkurentsiametil on õigus nõuda ettevõtjalt, riigiasutuselt ja kohaliku omavalitsuse asutuselt ning füüsiliselt isikult teavet:

- 1) konkurentsi olukorra ja kaubaturu kontrollimiseks;
- 2) kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse menetlemisel;
- 3) erandi andmise otsustamiseks;
- 4) kaubaturul valitsevat seisundit omava ettevõtja tegevuse kontrollimisel;
- 5) ühinemise kontrollimiseks;
- 6) käesoleva seaduse rikkumise või võimalikurikkumise asja menetlemisel;
- 7) muu järelevalve teostamisel käesoleva seaduse täitmise üle.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teavet nõutakse kirjalikult tähtajaga mitte vähem kui kümme kalendripäeva, kusjuures nimetatakse ära taotluse eesmärk ja juriidiline alus ning viidatakse sanktsioonidelemittetäieliku, ebaõige või eksitava teabe esitamise eest ja teabemitteesitamise eest.

(3) Konkurentsiametil on õigus käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikutelt või nende esindajatelt võtta suulisi seletusi ja koostada selle kohta kokkuvõtte, mis allkirjastatakse koostaja ja seletuseandja poolt.

§ 37. Konkurentsiameti õigus nõuda materjale

(1) Konkurentsiametil on õigus konkurentsi järelevalve teostamiseks nõuda kõigilt ettevõtjatelt, riigiasutustelt ja kohaliku omavalitsuse asutustelt ning füüsiliselt isikutelt konkurentsijärelevalve teostamiseks vajalikud dokumentide, nende projektide ja muude materjalide originaale või nende koopiaid või ära kirju, mille originaalilevastavust kinnitab nende esitaja oma allkirjaga. Koopia või ära kirja esitamisel on Konkurentsiametil õigus nõuda algdokumenti koopia või ära kirja õigsuse kontrollimiseks.

(2) Materjali üle andnud isiku nõudel väljastatakse talle Konkurentsiameti kinnitus vastava materjalilevastavõtmise kohta. Isikul on õigus Konkurentsiametilt pärast järelevalvetoimingute lõppu tema poolt esitatud dokumentide, projektide ja muude materjalide originaalid tagasi saada.

§ 38. Ettevõtja asukohta ja ettevõtte tegutsemiskoha kontrollimine

(1) Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja käskkirjaga volitatud Konkurentsiameti ametnikul võiesindajal on õigus käesoleva seaduse rikkumise või võimalikurikkumise tuvastamise eesmärgil kontrollida ettevõtja asukohta ja ettevõtte tegutsemiskohta -- territooriumi, hoonet, ruumi ja transpordivahendit -- ilma elneva hoiatuseta või eriloata nii tööajal kui tegutsemiskoha kasutamise ajal. Ettevõtja nõusolekul võib tema asukohta või ettevõtte tegutsemiskohta kontrollida ka muul ajal.

(2) Kontrollitava ettevõtja asukohas või ettevõtte tegutsemiskohas esitab kontrolli teostav isik ettevõtjale, tema esindajale või töötajale väljavõtte Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja käskkirjast menetluse alustamise ja kontrolli teostava isiku volitamise kohta.

(3) Konkurentsiameti ametnikul või esindajal on käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kontrollimise teostamisel järgmised õigused ja kohustused:

- 1) õigus kontrollida koheselt ettevõtja tegevust puudutavaid dokumente, nende projekte ja muid materjale ning saada neist kontrollitava kulul originaale või nende koopiaid või ära kirju, mille originaalilevastavust kinnitab nende esitaja oma allkirjaga;
- 2) õigus võtta ettevõtjalt, tema esindajalt või töötajalt suulisi seletusi;
- 3) kohustus koostada kontrollimise tulemuste kohta kokkuvõtte kahes eksemplaris, millele võetakse kontrollitava ettevõtja, tema esindaja või töötaja allkiri ja millest teine eksemplar antakse alla kirjutanud isikule.
- (4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kontrollimine toimub ettevõtja, tema esindaja või töötajate admisel ning neil on õigus viibida kontrollimise juures.

§ 39. Juhtumi menetlemine

(1) Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja teeb kümne kalendripäeva jooksul kaebuse või avalduse laekumisest võimaliku seaduserikkumise kohta:

1) juhtumi menetlemise alustamise otsuse ja määrab menetlustläbi viia ametniku;

2) juhtumi menetlemise alustamisest keeldumise otsuse, kui esitatud kaebuse või avalduse materjalidest ilmneb, et antud juhtumi menetlemine ei kuulu Konkurentsiameti pädevusse või on ilmne, et tegemist ei ole käesoleva seaduse rikkumisega.

(2) Konkurentsiameti peadirektoril või tema asetäitjal on õigus alustada juhtumi menetlemine omalitsiatiivil konkurentsi olukorra analüüsimiseks mõnel kaubaturul, kaubaturu piiritlemiseks või muu käesolevast seadusest tuleneva Konkurentsiameti pädevusse kuuluva ülesande täitmiseks.

(3) Konkurentsiamet avaldab teate juhtumi menetlemise alustamise otsuse vastuvõtmise kohta vähemalt ühesüleriigilise levikuga päevalehes. Asjast huvitatud kolmandatel isikutel võinende esindajatel on õigus esitada omakirjalik seisukoht juhtumi kohta. Konkurentsiametil on õigus nõuda asjast huvitatud kolmandatelt isikutelt täiendavat teavet või kutsuda neid käesoleva paragrahvilõikes 5 sätestatud juhtumi suulisele arutelule.

(4) Menetlemise subjektiks olevale ettevõtjale kirjeldatakse kirjalikusteates selle eesmärki või oletatavat seaduserikkumist ning nähakse ette mitte vähem kui seitsmekalendripäeva pikkune tähtaeg kirjalike seisukohtade ja materjalide esitamiseks, samuti lisatakse koopiaid või ära kirjad teabe aluseks olevast materjalist (selleolemasolu korral) ning viidatakse vastutusele käesoleva seaduse järgi.

(5) Vajadusel võidakse läbi viia juhtumi suuline arutamine Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitjapoolt ettenähtud päeval ja kohas, millest teavitatakse ettevõtjat kirjalikult. Menetlemise subjektiks oleva ettevõtjataotlusel on Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja kohustatud läbi viima juhtumi suulise arutamise ühelkorral.

(6) Juhtumi suulisel arutamisel võivad osaleda ettevõtjad, nende esindajad, Konkurentsiameti ametnikud, Konkurentsiameti esindajad ning ettevõtjate ja Konkurentsiameti kokkuleppel kutsutud isikud. Arutelu kohtakoostatakse kokkuvõtte, millele osavõtjad alla kirjutavad.

(7) Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja poolt kirjalike seisukohtade ja materjalide esitamiseks kehtestatav tähtaeg ei tohi olla lühem kui kümme kalendripäeva, samuti tuleb juhtumi suulisest arutamisest etteteatada mitte vähem kui kümme kalendripäeva. Ettevõtja võitema esindaja põhjendatud taotluse alusel on Konkurentsiameti peadirektoril või tema asetäitjal õigus määratud tähtaegu muuta.

§ 40. Juhtumi menetlemise lõpetamine

(1) Konkurentsiameti peadirektor või tema asetäitja teeb lõpliku otsuse juhtumi kohta kolme kuu jooksul pärast kogu teabe saamist. Kogu teabe saamisest teavitatakse menetlemise subjektiks olevat ettevõtjat kirjalikult.

(2) Enne õiguserikkumise tuvastamise otsuse tegemist teavitatakse sellest vastavat ettevõtjat kirjalikult ja antakse tähtaeg mitte vähem kui kümme päeva, mille jooksul ettevõtja võib tutvuda kõigi materjalidega, välja arvatud teise ettevõtja ärisaladus, ning esitada oma seisukoha.

(3) Juhtumi menetlemine lõpetatakse Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja otsusega:

1) õiguserikkumise mittetuvastamise kohta või

2) õiguserikkumise tuvastamise kohta.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud otsus sisaldab põhjendust ja vajadusel soovitusi ning otsustatakse ettevõtjale kätte allkirja vastu või saadetakse posti teel väljastustatega.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 2 nimetatud otsus võib sisaldada ettevõtjale kohustusliku ettekirjutust või ettepanekut riigiasutustele või kohaliku omavalitsuse asutustele. Käesoleva paragrahvi lõike 6 punktides 2 ja 3 nimetatud kohustusliku ettekirjutuse täitmise tähtaegi või olla lühem kui üks kuu, arvates otsuse kättesaamisest.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud kohustusliku ettekirjutusega kohustatakse ettevõtjat täitma ühte või mitut järgnevat kohustust:

1) lõpetada õiguserikkumine;

2) taastada esialgne, enne õiguserikkumist eksisteerinud olukord;

3) teha tegusid käesoleva seaduse rikkumise kõrvaldamiseks;

4) mitte ette võtta toiminguid, mis võivad viiakäesoleva seaduse nõuete rikkumisele.

(7) Juhtumi menetlemine lõpetatakse Konkurentsiameti peadirektorivõi tema asetäitja otsusega või seda eialustata, kui selgub, et sama asi on esitatud kohtu menetlusse või kui selle kohta on jubajõustunud kohtuotsus.

(8) Konkurentsiamet avaldab käesoleva paragrahvi alusel tehtud otsusedkolme kuu jooksul, alates selliseotsuse jõustumisest, vähemalt ühes üleriigilise levikugapäevalehes.

§ 41. Ärisaladuse hoidmise kohustus

(1) Konkurentsiametil ei ole õigust avaldada ettevõtjanõusolekuta tema ärisaladusi teisele isikule ega neidavalikustada.

(2) Ärisaladuseks ei ole Konkurentsiametile esitatud kaebus ning juhtumimenetlemisega seotud või ettevõtjategevuse kohta Konkurentsiameti peadirektori, ametniku või esindaja tehtud otsused,aktid või kokkuvõtted.

(3) Käesoleva seaduse sätete rikkumise tuvastamisel ei tohiKonkurentsiamet ettevõtja vastu kasutada teavet,mida käesoleva seaduse sätete kohaselt ei saa sellele ettevõtjaleavaldada.

(4) Konkurentsiamet jätab käesoleva seaduse alusel avaldamiselekuuluvate otsuste tekstist väljaärisaladused.

(5) Konkurentsiametil on õigus kohtu nõudmisel esitada kogu teavevastavale kohtule.

10. peatükk

VASTUTUS

§ 42. Vastutus käesoleva seaduse rikkumiseeest

(1) Käesoleva seaduse rikkumise eest vastutavad:

1) füüsilised isikud -- haldusõiguserikkumisteseadustiku alusel ja

2) juriidilised isikud -- käesoleva seaduse §-de 43ja 45 alusel.

(2) Kui füüsiline isik rikub käesolevat seadust või sellesttulenevaid õigusakte, tegutsedes juriidilise isikunimel või huvides, on õiguserikkumise eest vastutavad mõlemad ninghaldusvastutust võib kohaldada niijuriidilisele kui ka füüsilisele isikule.

(3) Juriidilisele isikule karistuse määramisel käesoleva seadusevõi sellest tulenevate õigusaktide rikkumiseeest arvestatakse õiguserikkumise raskust, laadi ja teisi asjaolusid, rikkujakoostöövalmidust Konkurentsiametiganing keelatud tegevuse lõpetamist enne karistuse määramist. Karistust eikohaldata, kui õiguserikkumisetoiimepanemisest või lepingu täitmise lõpetamisest või kehtetuksmuutumisest on möödunud rohkem kui kolmaastat.

§ 43. Vastutus taotluse või otsuse mittetäitmiseeest

(1) Käesoleva seaduse §-des 27 ja 36--39sätetatud alusel Konkurentsiameti kirjalikus taotluses nõutudtähtjaks teabe või materjalide põhjendamatul mitteesitamise või tegevusekohas kontrollimise takistamise võiKonkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja käskkirjagaettenähtud kontrollist põhjendamatu keeldumise või suulisele arutamisele põhjendamatul mitteilmumise eest ettevõtja poolt onKonkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja otsusega õigus määrata ja vastuvaidlematus korras sissenõuda rahatrahv kuni 2000 krooni igakalendripäeva kohta alates trahvi määramise otsusele järgnevastpäevast kuni ettevõtja poolt teabe kirjalikultKonkurentsiametile esitamise või kontrollimisele allumise päevani (viimanevälja arvatud).

(2) Käesoleva seaduse § 40 lõikes 6sätetatud Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja otsuses sisalduva kohustusliku ettekirjutuse mittetäitmise või mittenõuetekohasetaitmise korral ettevõtja poolt otsusesnimetatud päevaks on Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitjaotsusega õigus määrata javastuvaidlematus korras sisse nõuda rahatrahv kuni 5000 krooni igakalendripäeva kohta alates trahvi määramiseotsusele järgnevast päevast kuni ettevõtja poolt otsuses sisalduvaettekirjutuse täitmise ja sellest Konkurentsiametile kirjalikult teatamisepäevani (viimane välja arvatud).

§ 44. Otsuse vaidlustamine

(1) Käesoleva seaduse §-s 43 tähendatudKonkurentsiameti peadirektori või tema asetäitja rahatrahvimääramise otsuse peale on ettevõtjal õigushaldusõiguserikkumiste seadustikus sätestatud korras kaevata kohtusseühe kuu jooksul, arvates otsuse kättesaamise päevast.

(2) Kohtusse kaebamine peatab Konkurentsiameti peadirektori või temaasetäitja rahatrahvi määramise otsusetäitmise, kui kohus ei otsusta teisiti.

Kui kohus otsustab, et Konkurentsiameti peadirektori või tema asetäitjaotsus on seaduslik, tasub ettevõtjarahatrahvi alates selle määramisele järgnevast päevast kunikohtusse kaebamise päevani (viimane välja arvatud) ja jätkab trahvi maksmist järgmisest päevast pärast kümnekalendripäeva möödumist kohtu otsuse jõustumispäevast kuni otsuses sisalduva nõudmise või ettekirjutuse täitmispäevani (viimane välja arvatud).

(3) Kui kohus tunnistab Konkurentsiameti peadirektori või temaasetäitja otsuse seadusevastaseks, tagastatakse sissenõutud trahvisumma trahvi maksnud ettevõtjale kohtu poolt määratud ulatuses.

§ 45. Juriidilise isiku vastutus haldusõiguserikkumiseest

(1) Konkurentsiametile ebaõige, mittetäieliku või eksitavateabe esitamise või ühinemisest mitteteatamise või mittetähtaegse teatamise eest määratakse rahatrahv suuruses kuni üks protsent trahvi määramise otsusele eelnenud seaduserikkuja majandusaasta realiseerimise netokäibest, kuid mitte vähem kui 10 000 krooni.

(2) Käesoleva seaduse alusel keelatud kooskõlastatud tegevuse, keelatud kokkuleppe jõustamise, eranditvaja vabale kokkuleppele selle sõlmimisest kuue kuu jooksul erandi taotlemata jätmise, erandiotsuses määratud tingimuse või kohustuse mittetäitmise, kaubaturul valitseva ettevõtjaseisundi kuritarvitamise või vastava tegevuse kavandamise eest määratakse rahatrahv suuruses kuni viis protsenti trahvimääramise otsusele eelnenud seaduserikkuja majandusaasta realiseerimise netokäibest, kuid mitte vähem kui 20 000 krooni.

(3) Eri- või ainuõigusi omavale ettevõtjale või loomulikule monopolile käesoleva seaduse §-s 18 sätestatud kohustuste mittetäitmise eest määratakse rahatrahv suuruses kuni üks protsent trahvi määramise otsusele eelnenud seaduserikkuja majandusaasta realiseerimise netokäibest, kuid mitte vähem kui 10 000 krooni.

(4) Käesoleva paragrahvi ga sätestatud haldusõiguserikkumistest karistuse määramise õigus on halduskohtunikul.

§ 46. Haldusõiguserikkumise protokollikoostamine

(1) Konkurentsiameti peadirektoril, tema asetäitjal, osakonnajuhatajal ja tema asetäitjal ning peaspetsialistil on õigus koostada protokoll käesoleva seaduse §-s 45 sätestatud haldusõiguserikkumiste kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud protokollivõib mitte teha, kui olukord kaubaturul on parandatud ja kahjud, kui need tekkisid, on heastatud.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud protokoll peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) koostamise aeg ja koht;
- 2) selle asutuse nimetus ja aadress, mille nimel protokoll koostatakse;
- 3) protokoll koostanud isiku ametinimetus, ees- ja perekonnanimi;
- 4) haldusõiguserikkuja nimetus või ärinimi, registreerimise number ja asukoht;
- 5) haldusõiguserikkuja esindaja ees- ja perekonnanimi ning ametikoht;
- 6) haldusõiguserikkumise koht, aeg ja kirjeldus;
- 7) viide käesoleva seaduse sätetele, mille alusel haldusvastutust kohaldatakse;
- 8) haldusõiguserikkuja esindaja seletus või märgeseletuse andmisest loobumise kohta.

(4) Protokollile kirjutavad alla selle koostanud isik ja haldusõiguserikkuja või tema esindaja. Kui haldusõiguserikkuja või tema esindaja keeldub protokollile alla kirjutamast, tehakse sellesse vastav kanne. Protokollile lisatakse haldusõiguserikkuja või tema esindaja kirjalikud märkused protokollile, samuti protokollile allakirjutamisest keeldumise kohta.

§ 47. Menetlus haldusõiguserikkumise asjas

Menetlus käesoleva seadusega sätestatud juriidilise isiku õiguserikkumise asjas toimub haldusõiguserikkumiste seadustikus (RT 1992, 29, 396; RT I 1997, 66–68, 1109; 73, 1201; 81, 1361 ja 1362; 86, 1459 ja 1461; 87, 1466 ja 1467; 93, 1561 ja 1563; 93, 1564 ja 1565; 1998, 2, 42; 17, 265; 23, 321) ja täitemenetluse seadustikus (RT I 1993, 49, 693; 1997, 43/44, 723) sätestatud korras, kui käesolev seadus ei näe etteteisiti.

§ 48. Kahjude hüvitamine

Käesoleva seadusega keelatud tegude toimepanemisega tekitatud varalinevõi muu kahju kuulub hüvitamiseleetsiviilkorras.

11. peatükk

RAKENDUSSÄTTED

§ 49. Haldusõiguserikkumiste seadustikumuutmine

Haldusõiguserikkumiste seadustiku § 228 lõike 1punktis 16 sätestatud viited muudetakse ja sõnastataksejärgmiselt «137², 159 lg. 1».

§ 50. Äriseadustiku täiendamine

Äriseadustikku täiendatakse järgmiselt:

1) paragrahvi 393 lõiget 2täiendatakse tekstiga:

«, välja arvatud juhul, kui ühinevate äriühingutemajandusaasta realiseerimise netokäive ületab sadamiljonit krooni või ühinevad äriühingud saavutavad enam kui 40protsenti kaubaturust»;

2) paragrahvi 400 lõiget 1täiendatakse punktiga 9 järgmises sõnastuses:

«9) Konkurentsiameti kinnitus ühinemise kohta kogu vajalikuteabe saamisest, kui ühinevate äriühingutemajandusaasta realiseerimise netokäive ületab sada miljonit kroonivõi ühinevad äriühingud saavutavadenam kui 40 protsenti kaubaturust.»

§ 51. Seaduse rakendamine

(1) Käesolevat seadust kohaldatakse kõigi konkurentsivabadustkahjustavate kokkulepete ja kooskõlastatudtegevuste suhtes, mis kehtivad käesoleva seaduse jõustumise hetkel ja misteostatakse pärast seda.

(2) Eranditaotlus seoses kokkuleppega, mis sõlmiti enne käesolevaseaduse jõustumist, loetakse esitatukskäesolevas seaduses märgitud tähtaegu ületamata, kui see esitatakseKonkurentsiametile kuue kuu jooksulkäesoleva seaduse jõustumisest.

(3) Rahandusminister teeb 1996. ja 1997. aasta riigiabi andmise aruande1999. aasta jooksul vastavaltkäesoleva seaduse §-le 25.

§ 52. Seaduse kehtetuks tunnistamine

Tunnistatakse kehtetuks konkurentsiseadus (RT 1993, 47, 642; 1995,26--28, 355; 1996, 49, 953).

§ 53. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 1998. aasta 1. oktoobril.

Riigikogu esimees ToomasSAVI